

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 6, der var:

Første behandling af forslag til lov om realisering af overbeholdte faste ejendomme [af Tange m. fl.].

(Lovforslag nr. 240. Fremsat 2/4 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

I de senere år er der fra flere sider blevet fremsat et ønske om en ændring af retsplejelovens regler om tvangsauktion. Hensigten med det skulle være at gøre tvangsauktions-situationen mere debitorvenlig. Både pressen og den juridiske faglitteratur har beskæftiget sig med spørgsmålet, og ligeledes har retsudvalget peget på problemet, bl. a. i forbindelse med dets behandling af justitsministeriets lovforslag om ændring af retsplejelovens bestemmelser om udlæg og udpantning. Justitsministeriet har derfor også nedsat en arbejdsgruppe, der har til opgave at overveje foranstaltninger, der kan begrænse tab ved salg på tvangsauktion, navnlig af fast ejendom.

Det lovforslag, der nu er fremsat af 3 medlemmer af fremskridtspartiet, vedrører ikke direkte tvangsauktioner, selv om de i bemærkningerne til forslaget peger på den situation, som vi vistnok alle er enige om: at der er mange uheldige forhold i forbindelse med tvangsauktioner. En behandling af forslaget her i tinget forudsætter imidlertid en grundigere undersøgelse af de problemer, som forslaget berører, og da det i øvrigt har meget nøje sammenhæng med tvangsauktionsproblemerne, finder jeg det naturligt, at man afventer resultatet af den omtalte arbejdsgruppes overvejelser.

Uden at jeg i øvrigt skal gå i detaljer med hensyn til indholdet af det foreliggende forslag, vil jeg pege på, at det forekommer meget betænkeligt, at ejeren af en fast ejendom selv skal kunne forlange denne solgt med retsvirkninger, der på vigtige punkter er de samme som ved en egentlig tvangsauktion. Det vil være i strid med hele realkreditinstituttet i Danmark, hvis en skyldner, der ikke længere ser sig i stand til at klare hæftelserne på sin ejendom, eller som af anden grund ønsker at skille sig af med denne, skal kunne få hæftelserne slettet. Forslaget bryder således med princippet om,

at en ejendom kun skal kunne sælges med retsvirkninger som ved en tvangsauktion på grundlag af kreditorforfølgning. Hertil kommer, at det må forekomme meget tvivlsomt, om pantehæftelserne bør kunne slettes, uden at der har fundet en tvangsauktion sted.

Som det fremgår af mine bemærkninger, kan regeringen ikke støtte, at forslaget søges gennemført på det nuværende grundlag.

Ejler Koch (S):

Socialdemokratiet kan heller ikke støtte gennemførelsen af det foreliggende lovforslag. Det kan jo heller ikke komme som den helt store overraskelse for forslagsstillerne, for forslaget har mere eller mindre været drøftet i retsudvalget, hvor vi tilkendegav, at der ikke var grundlag for at gennemføre disse tanker, og at det krævede et væsentlig grundigere forarbejde. Derfor er vi glade for, at justitsministeren bekræftede det udvalgsarbejde, der er sat i gang, og vi afventer resultaterne heraf. Når forslaget foreligger og udvalgsbetænkningen er gennemarbejdet, vil vi meget gerne være med til at se, hvad vi kan gøre for at lempe reglerne om tvangsauktion. Men på det grundlag, hr. Tange foreslår, tror jeg vi ville lave mere ulykker end gavn, hvis vi vedtog forslaget.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det er jo korrekt, således som justitsministeren har givet udtryk for det, og det er også et spørgsmål, jeg mener man må rette til forslagsstillerne, om man mener, dette forslag kun skal vedrøre direkte tvangsauktionssituationer. Jeg kan videre sige, at vi også afventer resultatet af arbejdet i den arbejdsgruppe, justitsministeren har nedsat, og kan i øvrigt stille mig positivt over for de principielle synspunkter, justitsministeren umiddelbart fremkom med.

Derudover vil jeg godt tilføje, at jeg ikke tror, at det umiddelbart løser noget problem, at man får en længere periode til at realisere den faste ejendom. Rent faktisk er det jo også således i dag, at man har måske endda 3-4 måneder eller mere til et forsøg på at realisere den faste ejendom på normal vis. Det er vel til syvende og sidst i høj grad også et spørgsmål om debtors hele psykolo-